

VERBUM TRADITIONIS

magazyn tradycji

istnieje od 19 lutego A.D. 1997

[Strona główna](#) [Liturgia](#) [Co to jest Msza trydencka](#) [Wiara](#) [Dokumenty](#) [Życie Kościoła](#) [Publikacje](#) [Odnosiniki](#) [Kim jesteśmy](#) [Summary in english](#) [Kontakt](#)

Bulla Quo Primum Tempore Ustanowienie Wiecznego Kanonu Mszy św.

Konstytucja Apostolska Jego Świątobliwości Papieża św. Piusa V
14 lipca 1570 r.

Pius, Biskup, Sługa Sług Bożych
Na wieczną rzecz pamiętkę

Do Naszych Czcigodnych Braci: Patriarchów, Prymasów, Arcybiskupów, Biskupów,
i innych Miejscowych Ordynariuszy w Pokoju i Łączności ze Stolicą Apostolską

Czcigodni Bracia, zdrowie i Błogosławieństwo Apostolskie!

Po wyniesieniu Nas na tron apostolski, z zadowoleniem skoncentrowaliśmy Nasz umysł i energię, i skierowaliśmy wszystkie Nasze myśli na kwestię zachowania nieskazitelnym publicznym kultu Kościoła; i dołożyliśmy starań, z Bożą pomocą, wszelkimi środkami naszej władzy, do osiągnięcia tego celu.

Zważywszy, iż, pośród innych dekretów Świętego Soboru Trydenckiego, powierzono nam również obowiązek zrewidowania i ponownego wydania świętych ksiąg, a mianowicie Katechizmu, Mszału i Brewiarza; i zważywszy, że z woli Bożej wydaliśmy Katechizm dla nauczania wiernych oraz gruntownie zrewidowany Brewiarz, następnie, dla właściwego wywiązania się z Boskiego Urzędu, aby Mszał i Brewiarz były w doskonałej harmonii, co jest prawe i właściwe (uznając, iż jest zupełnie stosownym, aby w Kościele był jeden tylko odpowiedni rodzaj psalmodii [melodii śpiewanego psalmu – przyp. tłum.] i jeden jedyny ryt odprawiania Mszy św.), uznaliśmy za konieczne natychmiast skierować Naszą uwagę na to, co jeszcze pozostało do zrobienia, a mianowicie, przeredagowanie Mszału tak szybko, jak to tylko możliwe.

Postanowiliśmy więc przekazać to zadanie wybranemu komitetowi uczonych; a oni, porównując na każdym etapie swojej pracy i z najwyższą uwagą starożytne kodeksy z Naszej Watykańskiej Biblioteki oraz odpowiednie (oryginalne lub poprawione) kodeksy z innych źródeł, konsultując to ponadto z pismami uznanych starożytnych autorów, którzy zapisali nam w testamentie treści dotyczące odprawianych świętych rytów, odtworzyli w ten sposób sam Mszał w pierwotnej formie i rycie świętych Ojców. Gdy efekty tej pracy zostały poddane dokładnemu rozpatrzeniu, a następnie poprawieniu, wówczas My, po głębokim rozważeniu, nakazaliśmy, iż końcowy ich wynik będzie bezzwłocznie wydrukowany i wydany w Rzymie, tak aby wszyscy mogli cieszyć się owocami tej pracy: aby księża wiedzieli jakich modlitw używać, oraz jakich otdąd, przy odprawianiu Mszy św., rytów i ceremonii przestrzegać.

Dlatego więc, aby wszyscy i wszędzie zaadaptowali i przestrzegali tego, co zostało im przekazane przez Święty Kościół Rzymski, Matkę i Nauczycielkę wszystkich innych Kościołów, będzie otdąd bezprawiem na zawsze w całym świecie chrześcijańskim śpiewanie albo recytowanie Mszy św. według formuły innej, niż ta przez Nas wydana; nakaz ten ma zastosowanie do wszystkich kościołów i kaplic, patriarchalnych, kolegialnych i parafialnych, świeckich bądź należących do zgromadzenia religijnego, czy to męskiego (włączając w to wojskowe) czy żeńskiego, w których Msze św. winny być śpiewane głośno w prezbiterium lub recytowane prywatnie, zgodnie z rytami i zwyczajami Kościoła Rzymskiego; ma to zastosowanie nawet wówczas, jeżeli wymienione kościoły zostały w jakikolwiek sposób zwolnione, czy to przez indult Stolicy Apostolskiej, czy przez zwyczaj, przywilej, lub nawet przez przysięgę lub zatwierdzenie Stolicy Apostolskiej, lub też jeżeli ich prawa i swobody były zagwarantowane w jakikolwiek inny sposób; zachowując tylko te, gdzie praktyka odprawiania Mszy św. w inny sposób była przyznana ponad 200 lat temu wraz z jednoczesnym utworzeniem i zatwierdzeniem kościoła przez Stolicę Apostolską, oraz te, które zachowały podobny zwyczaj nieprzerwanie przez okres nie mniej niż 200 lat; w których to przypadkach w żaden sposób nie odwołujemy ich ww. przywilejów lub zwyczajów. Mimo to, jeżeli ten Mszał, który uznaliśmy, iż jest godzien wydania, bardziej odpowiada tym ostatnim, niniejszym pozwalamy im na odprawianie Mszy św. zgodnie z tym rytym, pod warunkiem uzyskania zgody ich biskupa lub prałata, oraz całej kapituły, i niezależnie od innych warunków. Wszelkim innym ww. kościołom zakazuje się używania innych mszałów, które należy zupełnie i w całości wycofać; i przez tę obecną Konstytucję, która będzie mieć moc prawną po wsze czasy, nakazujemy i polecamy, pod groźbą kary Naszego gniewu, aby nic nie było dodane do Naszego nowo wydanego Mszału, nic tam pominięte, ani cokolwiek zmienione.

W szczególności, nakazujemy każdemu patriarsze, administratorowi i innym osobom jakiegokolwiek kościelnej godności, choćby był to kardynał Świętego Kościoła Rzymskiego lub posiadacz jakiegokolwiek innego stopnia lub stanowiska, a

nakazujemy im to na mocy świętego posłuszeństwa, aby śpiewali bądź recytowali Mszę św. zgodnie z rytym, sposobem i normą niniejszym przez Nas ustanowioną, a tym samym zaprzestali i całkowicie zaniechali wszystkich innych rubryk i rytów innych mszałów, niezależnie jak dawnych, do których przestrzegania byli przyzwyczajeni, i aby nie dopuszczali myśli o wprowadzaniu do odprawiania Mszy św. jakichkolwiek ceremonii lub recytowania jakichkolwiek innych modlitw, niż te zawarte w Mszale.

Ponadto, na mocy treści niniejszego aktu i mocą Naszej Apostolskiej władzy, przyznajemy i uznajemy po wieczne czasy, że dla śpiewania bądź recytowania Mszy św. w jakimkolwiek kościele, bezwzględnie można posługiwać się tym Mszałem, bez jakichkolwiek skrupułów sumienia lub obawy o narażenie się na karę, sąd lub cenzurę, i że można go swobodnie i zgodnie z prawem używać. Żaden biskup, administrator, kanonik, kapelan lub inny ksiądz diecezjalny, lub zakonnik jakiegokolwiek zgromadzenia, jakkolwiek nie byłby tytułowany, nie może być zobowiązany do odprawiania Mszy św. w inny sposób, niż przez Nas polecono. Podobnie nakazujemy i oznajmiamy, iż nikt nie może być nakłaniany bądź zmuszany do zmieniania tego Mszału; a niniejsza Konstytucja nigdy nie może być unieważniona lub zmieniona, ale na zawsze pozostanie ważna, i będzie mieć moc prawną, pomimo wcześniejszych konstytucji lub edyktów zgromadzeń prowincjalnych bądź synodalnych, i pomimo zwyczajów ww. kościołów, ustanowionych bardzo dawnym lub odwiecznym nakazem, zachowując tylko zwyczaje mające ponad 200 lat.

W konsekwencji, z Naszej woli i mocą tej samej władzy, zarządzamy, iż jeden miesiąc po opublikowaniu tej Naszej Konstytucji i Mszału, księża Kurii Rzymskiej będą zobowiązani do śpiewania bądź recytowania Mszy św. zgodnie z niniejszym; inni na południe od Alp, po trzech miesiącach; ci, którzy mieszkają za Alpami, po sześciu miesiącach lub tak szybko, jak tylko Mszał będzie dostępny.

Ponadto, aby wymieniony Mszał był zachowany od skazy i utrzymany wolny od defektów i błędów, karą za nieprzestrzeganie niniejszego w przypadku wszystkich drukarń na obszarze bezpośrednio lub pośrednio podległym Nam, bądź Świętemu Kościołowi Rzymskiemu, będzie konfiskata ich książek i grzywna w wysokości 100 dukatów w złocie płatna ipso facto do Apostolskiego Skarbcza. W przypadku siedziby w innych częściach świata, karą będzie ekskomunika latae sententiae i inne kary według Naszego uznania; i mocą Naszej Apostolskiej władzy i zgodnie z brzmieniem tego dokumentu, zarządzamy, iż nie wolno im ośmielić się, albo dopuścić myśli o wydrukowaniu, wydaniu lub sprzedaży, lub w jakikolwiek inny sposób przyczynić się do dostarczenia takich ksiąg, bez Naszego potwierdzenia i zgody, lub bez wyraźnej zgody Komisarza Apostolskiego dla wymienionych rejonów świata, który będzie w tym celu przez Nas wyznaczony. Każda z wymienionych drukarń musi otrzymać od ww. Komisarza Mszał standardowy, który będzie służyć jako wzorzec kolejnych kopii, które, gdy zostaną wykonane, muszą być porównane ze wzorcem i wiernie się z nim zgadzać, nie różniąc się w żaden sposób od pierwowzoru wydrukowanego w Rzymie.

Ale, ponieważ trudno byłoby przesłać niniejszą Konstytucję do wszystkich części świata i powiadomić jednocześnie wszystkich zainteresowanych, zarządzamy, iż będzie ona, jak zwykle, rozwieszona na drzwiach Bazyliki Księcia Apostołów, na drzwiach Apostolskiej Kancelarii i na końcu Campo de' Fiori; ponadto nakazujemy, że drukowane kopie niniejszego dokumentu, potwierdzone przez notariusza i poświadczone pieczęcią funkcjonariusza kościelnego, będą posiadać tę samą niebudzącą wątpliwości ważność, gdziekolwiek w każdym kraju, który chciałby wystawić publicznie niniejszy Nasz tekst. Podobnie, nikomu nie wolno naruszyć lub nierozważnie zmienić tego tekstu Naszego zezwolenia, ustanowienia, nakazania, polecenia, skierowania, przyznania, indultu, deklaracji, woli, dekretu i zakazu. Ktokolwiek by ośmielił się tak uczynić, niech wie, iż naraża się na gniew Boga Wszechmogącego oraz błogosławionych Apostołów Piotra i Pawła.

Dan u Świętego Piotra w Rzymie, w roku tysiąc pięćset siedemdziesiątym Wcielenia Naszego Pana, dnia czternastego lipca, piątego roku Naszego Pontyfikatu.

P. P. Pius V